

Poslušnosť viery

Vierou... Abrahám... poslúchol...

Židom 11 :8

„Vierou Abrahám súc volaný poslúchol, keď mu kázal Boh, aby vyšiel zo svojej vlasti a išiel na miesto, ktoré mal dostať za dedičstvo. A vyšiel bez toho, že by bol vedel, kam ide.“

Veril, že zem Kanaán, o ktorej Boh hovoril, skutočne existuje. Vierou ju prijal ako „zem

zasľúbenú“, ktorá je pre neho pripravená za dedičstvo. Veril, že Boh ho do nej uvedie, ukáže mu ju a dá mu ju. V tejto viere sa odvážil vyjsť, nevediac, kam ide. V tej požehnanej nevedomosti viery dôveroval Bohu, poslušol a naozaj dostal dedičstvo.

Táto zasľúbená zem pred nami je požehnaný život poslušnosti. Nemôže byť pochybností o tom, že sme už počuli Božie volanie, aby sme vyšli a uberali sa do nej. A počuli sme, že Kristus sľubuje, že nás do nej uvedie a dá nám ju do vlastníctva – aj to je jasné a určité. Poddali sme sa svojmu Pánovi a žiadali ho, aby to všetko pri nás uskutočnil. Teraz je naším prianím, aby náš celý život i práca boli vyzdvihnuté na úroveň svätej a radostnej poslušnosti a aby skrze nás mohol Boh urobiť poslušnosť základom kresťanského života, ku ktorému spejeme a ku ktorému voláme srdečne a úprimne aj iných. Náš cieľ je vysoký a dosiahnuť ho môžeme len pri novom príleve moci z nebies. Len vierou, ktorá dostáva nové videnie a chápe sa mocou nebeského sveta skrytého pre nás v Kristu, môžeme teda poslúchnuť a dostať zasľúbenie.

Ak o tom všetkom uvažujeme hlboko a opravdivo a máme pri tom naozaj presvedčenie, že žijeme len preto, aby sme sa mu ľúbili a slúžili jeho plánom, potom možno povieme: „Táto zem, do ktorej sme povolani, nie je zemou zasľúbenou, ale životom plným bremien, ťažkostí a sklamaní.“

Nebud' maloverný! Boh ťa naozaj volá do zasľúbenej zeme. Pod' a nechaj ho ukázať práve na tebe, čo môže v tebe a skrze teba vykonať. Pod' a skús, ako vznešená bude aj tvoja poslušnosť, ak bude podobná Kristovej poslušnosti – „poslušnosť až do cieľa!“ Pod' a pozri sa, aké požehnanie Boh chce dať tomu, kto sa ako Kristus celkom odovzdá tej požehnanej, dokonalej a najsvätejšej Božej vôli. Len ver v slávu tejto dobrej zeme, kde vládne úplná poslušnosť. Ver v Boha, ktorý ťa do nej volá, v Krista, ktorý ťa do nej uvedie a v Svätého Ducha, ktorý v nej

prebýva a vládne. Kto pevne verí, ten tam aj vstúpi.

Chcem hovoriť o poslušnosti viery a o viere ako o dostatočnej moci ku každej poslušnosti. Toto sú jednoduché heslá veriaceho srdca, ktoré začína žiť novým životom: „Dôverujem Kristovi, vidím poslušnosť, prajem si ju, očakávam ju, prijímam ju.“

1. Viera miluje poslušnosť

Pokúsili sme sa vám ukázať mapu tej zeme a vyznačiť v nej najdôležitejšie miesta – body, kde sa Boh stretáva s človekom a žehná mu. Teraz musíme vo viere pokojne a určite zodpovedať túto otázku: „Jestvuje skutočne zaslúbená zem, v ktorej vládne úplná poslušnosť?“ Dokiaľ pochybujeme o jej existencii, dovtedy je vylúčené, že tam vojdeme a zmocníme sa jej.

Pomyslite len na Abrahámovu vieru. Jeho viera mala svoj základ v Bohu, v jeho všemohúcnosti a vernosti. Predložili sme vám Božie sľuby. Počujte jeden z nich: „Dám vám nové srdce... a svojho Ducha dám do vašich vnútorností a učiním, aby ste chodili v mojich ustanoveniach a moje súdy ostríhali a činili ich.“ Tu je záväzok Božej zmluvy. Dodáva: „Povedal som a vykonám to...“. On si dá predsavzatie, že vás uspošobí a dá vám silu, aby ste poslúchali. V Kristu a Svätom Duchu zaistil vyplnenie svojho záväzku.

Urobte to, čo urobil Abrahám – upevnite svoje srdcia v Bohu. „Posilnil sa vierou, dal chválu Bohu. Bol si istý tým, že čokoľvek zaslúbil, má moc aj urobiť.“

Božia všemohúcnosť bola Abrahámovi oporou. Nech je i vašou oporou. Pozrite na zaslúbenia, ktoré dáva Božie slovo o čistom srdci, o srdci bezúhonnom, upevnenom vo svätosti, o živote v spravodlivosti a svätosti, o nevinnom a jemu milom chodení vo všetkých Hospodinových prikázaniach, o Božej práci v nás smerujúcej k chceniu i konaniu, o tom, ako on v nás robí všetko, čo je ľúbe pred jeho zrakom. „Takto hovorí Hospodin“ a „On dokoná za mňa.“

Majte vo viere istotu, že život úplnej poslušnosti je naozaj možný. Viera vidí i neviditeľné a zdanlivo nemožné. Neustaňte, dokiaľ vaše srdce nezvolá: „Musí to byť pravda! Je to pravda! Je mi sľúbený život, ktorý som doteraz nepoznal!“

2. Viera si praje poslušnosť

Ak čítam príbehy v evanjeliu, vidím, ako chorí, slepí a všetci, ktorí Krista potrebovali, ochotne uverili jeho slovu. A tu sa často pýtam, čo to bolo, čo ich robilo ochotnejších k viere, ako sme my. Odpoveď, ktorú mi dáva Božie slovo na túto otázku, je, že ten veľký rozdiel tkvie v úprimnosti a horlivosti ich prianí. Priali si z celého srdca vyslobodenie. Nebolo ich treba prosiť, aby prijali Jeho požehnanie.

Škoda, že je to s nami celkom iné! Každý človek si praje stať sa lepším ako je, a predsa ako málo je tých, ktorí naozaj lačnejú a sú smädní po spravodlivosti, ako málo je tých, ktorí vrúčne túžia a plačú po živote úplnej poslušnosti a po stálom vedomí toho, že sa ľúbia Bohu. Niet silnej viery bez silnej túžby. Božie slovo je hybnou silou vesmíru. Silná túžba po záchrane ľudstva viedla Boha k tomu, aby poslal svojho Syna. Túžba núti ľudí k štúdiu, k práci a k utrpeniu. A túžba po spasení privádza hriešnika ku Kristovi. Túženie po Bohu a po najužšom spojení s ním, túžba stať sa takými, ako si praje on a prianie pochopiť čo najviac z jeho vôle – to všetko sa musí stať cieľom a zmyslom života na tejto zemi. Táto vôľa spôsobuje, že ochotne opúšťame všetko, aby sme dosiahli plný podiel na Kristovej poslušnosti.

Čo robiť, aby sa v nás toto pranie prebudilo? Hanbíme sa za to, že si musíme túto otázku položiť. Mali by sme sa hanbiť aj za to, že slávne obecenstvo s Bohom, s jeho vôľou – čo by malo pre nás byť zo všetkého najžiadúcejšie – má pre nás takú malú príťažlivosť. Pokladajme to za výraz slepoty, nerozumnosti a prosme Boha, aby nám dal Svätého Ducha, ktorý „by osvietil oči nášho srdca“, aby sme videli a poznali „bohatstvo slávy v dedičstve jeho svätých“, ktoré je zasľúbené po živote opravdivej poslušnosti. Obráťme sa a pozerajme vo svetle Božieho Ducha na život poslušnosti ako na možný a istý. Potom naša viera zahorí túžbou a my budeme prosiť: „Daj mi rozum, aby som skúmal tvoj zákon a nech ho zachovávam celým svojím srdcom.“

3. Viera ju (poslušnosť) očakáva

Je veľký rozdiel medzi práním a očakávaním. Často si duša veľmi praje spasenie, ale má malú nádej, že ho skutočne dostane. Je však veľký pokrok, ak svoje pranie zmení v očakávanie a človek začína hovoriť o duchovnom požehnaní. „Som si istý, že spasenie je aj pre mňa, a hoci neviem ako, predsa dôverčivo očakávam, že ho dostanem.“

Život poslušnosti už pre nás nebude nedosiahnuteľným ideálom, vyzdvihnutým do oblakov, nútiacim nás dostať sa bližšie k nemu, ale stane sa skutočnosťou pre tento pozemský život v tele a krvi. Očakávajme, že Boh život poslušnosti pri nás skutočne presadí, ak budeme ochotní

dať sa formovať.

Je mnoho prekážok na ceste tohto očakávania: Naše doterajšie sklamanie, naša povaha alebo okolnosti, v ktorých žijeme. Naša slabá viera, neochota vzdať sa svojich životných zvyklostí a nedostatok odvahy a sily k rozhodnutiu – to všetko nás často núti povedať: „Asi je to pre iných. Bojím sa, že to nie je pre mňa.“

Veľmi vás prosím, nehovorte tak. Prestávate tak počítať s Bohom. Očakávajte, že v správny čas všetko aj dostanete. Vzhliadajte k jeho moci i láske a povedzte: „Dôverujem, že ma Boh miluje!“

Učte sa odvahe zo života svätých Božích ľudí, ktorí vás predišli.

Gerhard Tersteegen už vo svojej mladosti hľadal Pána a slúžil mu. Ale po čase stratil istotu obklopujúcej Božej milosti. Celých päť rokov bol ako na ďalekom mori, kde nebolo slnka, ani hviezd. „Avšak moja nádej vždy spočívala v Ježišovi“ – vyznával neskoršie. Náhle mu však zasvitlo svetlo, ktoré mu už nikdy nepohaslo. V liste Pánovi Ježišovi vyznáva: „Od tohto večera až na večnosť Tvoja vôľa, nie moja sa staň! Ved' ma, vládni a kraluj vo mne. Oddávam sa Ti

bez výhrady a sľubujem s Tvojou pomocou a silou radšej vycediť poslednú kvapku krvi, než vedome alebo svojvoľne byť neverný a Tebe neposlušný“.

To bola tiež poslušnosť až do smrti. Zveste sa srdcom na ňu, očakávajte ju. Ten istý Boh doteraz žije. Upnite svoju nádej k nemu a on splní vašu túžbu.

4. Viera ju (poslušnosť) prijíma

Prijať znamená viac než očakávať. Mnohí ľudia čakajú a dúfajú, a predsa nikdy nemajú, pretože neprijímajú. Všetkým tým, ktorí doteraz neprijali a cítia, že by radi prijali, vravím: „Očakávajte! Ak budete očakávať celým srdcom, ak budete závislí na Bohu samom, dôjdete tak ďaleko, že jedného dňa prijmete.“

Všetkých očakávajúcich a vyzerajúcich dôrazne vyzývam: „Prijmite!“ Viera má totiž tú vzácnu, Bohom darovanú moc, ktorá vyznáva: „Prijímam, ďakujem...!“

Mnoho našich modlitieb sa zdá byť bez výsledkov, pretože nám chýba taká viera, ktorá si dôverne žiada a zároveň samozrejme aj prijíma a privlastňuje si duchovné požehnanie, po ňom túži a vzťahuje prosebne ruky. Mnohí z nás nie sú pripravení takto opravdivo konať vo viere. Dovtedy nie sme duchovne prispôsobení k tomu, aby sme také požehnanie prijali, kým sme nepocítili pravé obvinenie z hriechu neposlušnosti a opravdivú ľútosť nad ním a kým nemáme naozajstnú túžbu a snahu Boha dôsledne poslúchať, pokým nemáme naozajstný záujem o posolstvo Svätého Písma, ktorým chce Boh pôsobiť v nás to, „čo je milé pred jeho tvárou...“. Taký kresťan sa uspokojuje s tým, že zostáva nemluvniatkom. Chce piť len mlieko útechy. Nezniesie silný pokrm, ktorý Ježiš jedol „činiac vôľu Otcovu“.

Preto vás všetkých snažne prosím: „Prijmite milosť k takému obdivuhodnému životu poslušnosti a vezmite ju práve teraz. Bez nej nebude mať vaše posvätenie veľa ovocia. Bez nej sklame vaše predsavzatie – byť poslušnejším. Či vám Boh neukázal, že musíte zaujať celkom iné stanovisko? Musíte byť detsky poslušní každému jeho volaniu, ktoré nám dáva skrze Svätého Ducha a musíte byť ako dieťa celkom závislí na ňom a na rastúcej skúsenosti, ktorú deň po dni dostávate darom z milosti, ktorá vo vás denne pôsobí v práve dokonalej miere.

Zaujmite, prosím, toto postavenie; odovzdajte sa takto jemu a chopte sa onej milosti. Vstúpte do pravdivého života viery a neustálej poslušnosti viery. Aj vaša viera môže byť takou neobmedzenou a istou, ako je Boží sľub a moc. A takou neobmedzenou, ako je vaša viera, bude aj vaša detsky prostá poslušnosť. Proste Boha o jeho pomoc a zároveň prijmite všetko, čo vám ponúka, v pevnej dôvere.

5. Viera pre poslušnosť Kristovi vo všetkom dôveruje

„Lebo všetky zaslúbenia Božie, koľko ich je, sú v ňom áno a preto aj skrze neho amen, Bohu na slávu skrze nás.“

Je možné, že pri čítaní o živote poslušnosti vznikli vo vašom vnútri otázky, na ktoré nemôžete hneď odpovedať. Možno sa vám zdá, že tomu všetkému nemôžete hneď porozumieť a porovnať to s vašimi starými zvykmi myslenia, reči a správania. Bojíte sa, že nebudete môcť každé svoje konanie podriaďovať Božím príkazom: „Všetko čiňte z Božej vôle.“ To znamená: „Čiň všetko z poslušnosti emu!“

Na všetky tieto otázky je len jediná odpoveď a jediné oslobodenie z každej úzkosti! „Ježiš Kristus, živý Spasiteľ.“ On vie všetko a žiada, aby si sa mu zveril, aby ti mohol dať múdrosť a silu k poslušnému kráčaniu za ním.

Naraz sme mohli vidieť, že dokonalé vyslobodenie záleží, ako sám Kristus zdôrazňuje – v plnej poslušnosti. A je toto tak stále. Duch poslušnosti, ktorého nám on dáva, je duchom nášho života. Tento duch poslušnosti nás naplňuje každú chvíľu. Potom sám Ježiš Kristus stráži našu poslušnosť. Ako záruku, že poslušnosť naozaj dostaneme a naplníme, dáva sám seba. Žiada len toľko, aby sme mcelkom dôverovali. V Ježišovi je náš strach odstránený, všetky naše potreby naplnené a priania splnené. Ak on – ten jediný Spravodlivý, je vašou spravodlivosťou, tak aj on – ten jediný Poslušný, sa stáva aj vašou poslušnosťou.

Nechcete mu v tom dôverovať? Môžeme sa smelo odvážiť Kristu dôverovať, že nám dá všetko, čo viera vidí, po čom túži a čo očakáva, a že on svoje dielo v nás dokoná.

Nechcete sa práve dnes chopiť danej príležitosti a vzdať slávu Bohu a jeho Synovi tým, že sa s dôverou dáte Ježišom viesť do zasľúbenej zeme? Vzhliadnite k oslávenému Pánovi v nebesiach a v jeho sile obnovte svoj sľub oddanosti, že ju nikdy svojvoľne nebudete rušiť. Dôveruj mu, že ti pomôže sľub urobiť, dodržať a celým srdcom ho plniť. Dôveruj mu a odváž sa vstúpiť pod vplyv posvätenia s uistením, že on bude „Áno a Amen“ tvojho posvätenia k sláve Božej.

Šiesta kapitol publikácie Andrew Murray (1828–1917) „Škola poslušnosti“. Vyšlo vo vydavateľstve MSEJK, Bratislava 2009. Publikované so súhlasom vydavateľa.

